

[Justitsministeren.]

at han, naar de er afsonet, ikke vil blive gammel i Danmark derefter. Men Hehl, som formentlig maa være Nazist, gaar naturligvis til Tyskland, ham sender vi ikke til Rusland. At der skulde være noget som helst Sammenspil mellem det danske Politi og den tyske Gestapo, er der aldeles ikke Tale om. Jeg kan ikke gennemgaa hver enkelt af de Ting, som det ærede Medlem har fremsat om Kriminalassistent Andreas Hansen, uden at blive alt for vidtløftig, men jeg vil dog blot sige, at den Paastand, at Kriminalassistent Andreas Hansen skulde være Bagmand for Danners Udgivelse af hans pornografiske Skrifter eller af det nazistiske Blad „Angreb“, er dog virkelig for latterlig til, at man kunde tænke sig at kunne bilde noget Menneske noget saadant ind. Jeg kan i det hele sige, at de fremsatte Beskyldninger mod Kriminalassistent Hansen savner ethvert Grundlag.

Om Carlis Hansen maa jeg endnu sige, at han ikke har været Stikker, men, som jeg før sagde, baade Kommuniste og Nazister fortæller meget til Andreas Hansen, de er i Virkeligheden to Alen af samme Stykke, derfor hader de hinanden saa voldsomt, og derfor kommer Kommunisterne til Andreas Hansen og fortæller om Nazister, og Nazister kommer til Andreas Hansen og fortæller om Kommuniste, og Andreas Hansen samler det alt sammen op og har Gavn deraf. Men det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde yderligere, at man turde ikke lægge Sag an imod ham for, hvad han har sagt. Dette forekommer mig at forpligte ham til at gentage, hvad han har sagt, uden for Tinget, for ifølge dette høje Tings, maa man vel sige, faste Praksis bliver en Mand ikke udleveret for, hvad han har sagt fra denne Talerstol, og det ærede Medlem har derfor trygt kunnet fremsætte alle disse grove Sigtelser mod Kriminalassistent Andreas Hansen, tryk for, at han ikke kom til at staa til Ansvar derfor, men naar han yderligere tillader sig at tilføje, at man ikke tør anlægge Sag imod ham for dette, for under en Sag vilde der blive oplyst saadanne Ting om Politiets Arbejde, at det vilde være skandaliseret, maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem, at hvis han ikke gentager sine Udtalelser uden for dette høje Ting, har han ingen Ret til at paastaa, at Politiet er bange for at anlægge Sag imod ham. Nej, jeg kan forsikre ham for, at der straks skal blive anlagt Sag imod ham, naar han gentager Udtalelserne uden for Tinget, og hvis han ikke gør det, vil jeg derfor fra denne Talerstol fastslaa, at det er ham, der

ikke tør sige dette uden for denne Sal; med andre Ord, hvis det ærede Medlem vil være Helt paa dette, vil jeg svare med de bekendte Ord af „Kærlighed uden Strømper“: Nej, ikke Helt, men en Skrædder har Plads derhenne.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har rettet et Spørgsmaal til mig med Hensyn til forskellige Tilgodehavender, som danske Borgere har inden for Tyskland, og ved hvis Udbetaling der foreligger Vanskeligheder. Jeg kan kortelig svare dertil, at hele dette Spørgsmaal om det pengelige Mellemværende mellem danske Undersaatter og tyske er under Forhandling imellem Danmark og Tyskland, og jeg haaber, at vi skal kunne finde Vej frem til Trods for de Vanskeligheder, der i saa Henseende maatte bestaa.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har rettet et Spørgsmaal til mig om min Opfattelse af Afrustningsspørgsmaalet i Danmark under de Forhold, der for Tiden bestaar i Verden. Jeg skal som Svar herpaa udtale, at for saa vidt det ærede Medlem ved Afrustning forstaaer Afvæbning, den fuldstændige Afskaffelse af alt Militærvæsen, da har jeg og det Parti, jeg tilhører, aldrig stillet Forslag derom, og jeg har aldrig udtalt mig derfor. Den Afrustning, jeg har anbefalet, er en Opgivelse af Krigsrustningen, en Overgang til et Militærvæsen, der er beregnet paa Løsning af Bevogtningsopgaver ved Landegrænsen, Kysterne og i Farvandene. Geografisk Beliggenhed og talmæssige Forhold med Hensyn til Folketal bevirker nu engang, at Danmark kun kan magte saadanne Opgaver. Disse Forhold kan ikke i nogen Maade ændres ved, at Stemningen mellem Stormagterne bliver mere eller mindre krigersk eller fredelig, ikke heller derved, at Stormagternes Rustninger bliver mere eller mindre omfattende. Derfor ønsker jeg for min Del vort Militærvæsen omdannet med Bevogtningsopgaverne for Øje. Jeg regner ikke, at et saadant Militærvæsen, beregnet paa Bevogtningsopgaver, vil blive overflødigt inden for den Tid, hvorom vi kan danne os nogen Mening. Bevogtningsopgaverne kan løses med den nuværende Militærordning, men den har Mangler i saa Henseende, fordi Hovedinteressen bestandig har været samlet om Formaal af anden Karakter. Inden for den gældende Ordning kan imidlertid Ændringer ske, som sikrer Løsningen af Bevogtningsopgaverne bedre, end det oprindeligt har været Tilfældet under denne Ordning.